

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 22. Mors prænuntiata variis signis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

pars nobilior? fel. notat, ob amaritudinem, mortem. 1. Reg. 15. 32. memoria mortis illuminat. Sylveira hic.

§. XX.

Morientium pia monita.

Congregamini, & audite. Gen. 49. 2. Nunquam prolixius ad filios locutus fuit Jacob; quam morti proximus. Sic & Christus. Alvarez Illustr. 332.

Deuteronomium non est aliud, quam ardens, & contenta concio; quā Moyles moriturus Israel ad studium legis, cultumque Dei, adhortatur. Similem eādem de re concionem habuit successor Moylis Josue c. 24. 1. jam moriturus cap. ultimo. Job. 29. 7. Samuel 1. Reg. 12. 7. Cornelius in Eccle. 1. 1. David moriturus ad Salomonem 3. Reg. 2. 2. &c. *ego ingredior &c. Estote solliciti, ut custodiat cuncta, quae scripta sunt in volumine legis Moyli-ego senui, & progressor is aetatis sum.* Jos. 23. 2. 6. Abulen. q. 2. vocavit totum Israel, quoniam erat longævus: quia intendebat commovere totum populum ad Dei cultum: & hoc voluit facere ad mortem suam. Ea quippe, quae quis agit in limine mortis, magis apud posteros in memoria tenentur; quam ea, quae sunt, dum quis de morte spectus non est. Et hoc quia creditur quis facere ex majori affectione, quaecunque agit morti conjunctus, quam quae alias egit. Naxera hic.

Appropinquaverunt dies Mathathiae moriendi, & dixit filius suus &c. 1. Mach. 2. 49. His verborum irriguis ager Israel rigatus, haltas undique, militesque, produxit; quos amor legis concitaret in sacrilegos. Oliva f. 3. D. 3. E. lectulo ita tonabat Mathathias, quā ratione nemo nostrum ē suggestu declamat. Frigebat corpus, & astuabat oratio; jacebat orator, sed sermo consurgebat. Acclinaverat in pulvillo caput; ita tamen, ut cervical docentis foret cathedra, non thronus expirantis. Carēt Resp. Christiana Machabais: quia vix ullam habet in suis civibus Mathathiam; qui de lege agat, cum agit animam. Id. ib.

B. Bernardi de quinta valle, qui fuit primus S. Francisci socius, ultima morientis vox: Fratres, invenio in anima mea, quod pro mille Mundis isti aequalibus vellem non servisse D. Jesu Christo. Et mox in terram provolutus: de omnibus, inquit, offensis, quas feci Salvatori meo, & vobis, me accuso, & dico gravissimam culpam meam: quoniam non fui verus frater Minor, nisi in tentationibus, in quibus semper tenuit me Dominus. Et in uno alio solo extitisse fratrem minorem me invenio; videlicet, quod plus dilexi fratrem post offensam, quam ante. Rogo autem, ut pro me devotē orētis. Sed magis hoc oro, ut vos invicem diligatis; quemadmodum exemplum dedi vobis. Cornelius in Eccle. 28.

B. Amedeus Sabaudiae Dux Volandae uxori filiorum tutrici, ac proceribus regni, quasi ultimō testamento, illa verba inculcavit: diligite judicium & justiciam; & diligite pauperes: & Dominus dabit pacem in finibus vestris. Boll. 30. Martii.

Polyant. Sacr. Tom. II.

§. XXI.

Morientium ultime voces, & suspiria.

Domine! illa ego ovis amissa ad te Pastorem redeo: vocem tuam novi, non alienorum. Peto Domine, ut ad ovile me reducas. S. Laurent. Just. Bolland. 8. Jan.

S. Raymundus de Pennaforti mortuus est in iis verbis, in manus tuas Domine commendo spiritum meum. Boll. 7. Jan.

B. Andreas Ord. Erem. S. Augustini concionator per 50. annos, mortuus est in iis verbis: in pace in idipsum dormiam, & requiescam. Boll. 18. April.

S. Andreas de Corsino expiravit in iis verbis: nunc dimittis &c. Boll. 30. Jan.

S. Petri Nolaei insupremo morbo fuerunt ultima ejus verba: redemptionem misit populo suo, mandavit in aeternum testamentum. Boll. 29. Jan.

S. Vodalii Conf. ultima verba fuere: credo videre bona Domini in terra viventium. Boll. 5. Febr.

S. Francisci de Paula ultima verba: o bone Jesu! Pastor bone! justos conserva, peccatores justifica, & omnibus fidelibus miserere vivis, & defunctis: & propitius esto mihi peccatori. Amen. Boll. 2. April.

S. Juliana V. in ultimo morbo saepe repetebat, beati mortui, qui in Domino moriuntur. Boll. 5. Apr.

S. Thomas Aqu. sanctis manibus, & elevatis in caelum oculis, pronuntians magno cum fervore verba Cantici, quae erant ultima, quae explicarat: Veni dilecte mi, egrediamur in agrum. S. Franciscus Sales. tr. de div. am. l. 7. c. 9.

Joannes Gerson Cancell. Paris. laetus corde, facie hilari, expiravit, haec verba pronuntians: o Deus! fortis est ut mors dilectio tua. Id.

Quidam frater, dum extremum spiritum traheret, fratresque multi morienti adstant; repente manum clausam protulit, cum magno jubilo dicens: bene mihi! bene mihi! denarium accepi. S. Honorius f. in Septuag.

Vox ultima S. Mariae Aigniacensis morientis: quam pulcher es rex noster Domine! Alleluja! Cornelius in Prov. 14.

§. XXII.

Mors praenuntiata variis signis.

Campanula in Monasterio Camorensi PP. Dominicanorum triduo ante obitum alicujus Religiosi sponte sua solita pulsari. Similis campanula in Monasterio S. Dominici Cordubensi: & Monasterium in Germania. Jo. Nie. Nieremberg. l. 1. de mir. nat. in Europa c. 12.

In quodam monasterio Galiae S. Mauricii tot sunt in quodam stagno pisces, quot Monachi: quorum aliqui agrotante supernata aliquis piscis infirmus, morituro praemortitur piscis. Id. l. 2. c. 53.

Quando quispiam ex caetero S. Victoriani Abb. in Hispania moriturus est, arca, in qua sacrum ejus corpus (nunquam aperitur) triplici citu quatuor Boll. 12. Jan.

S. 2

§. XXIII.